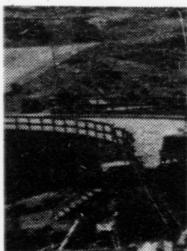

Tríggjar vikur til vallistar

Vanliga verður val lýst í góðari tíð frammanundan, so flokkarnir hava stundir at gera tær ymsu val fyrirreikingarnar. So verður ikki hesaferð. Valið er lýst við stytstu freist hugsast kann, nevniliga seks vikur.

Tvs. at vallistarnir við valevnum skulu vera línir um tríggjar vikur. Vallogin sigur, at valevnislístarnir skulu vera línir tríggjar vikur áðrenn valdagin.

Nú kunnu argjafólk velja á Argjum

Fyri fyrstu ferð til eitt lögtingsval kunnu nú argjafólk atkvøða á Argjum. Sostatt fer nú at bera til at siggja, hvarjar flokkar veljararnir á Argjum atkvøða fyri. Hetta hevur ikki verið gjørligt fyrr, tí tá hava argjafólk atkvøtt í Havn.

Argir gjørdist sjálvstøðugt valstað fyri stívliga einum ári síðani. Við fólkatingsvalið í fjør kundu veljararnir á Argjum eisini atkvøða á heimplássinum.

Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður skrivar:

Tað er 2. viðgerð av lögtingsmáli nr. 15/1980: Upploysing av lögtinginum. Uppskotið er lagt fram av lögmanni, eftir at teir tríggir samgonguflokkarnir: javnaðarflokkurin, tjóðveldisflokkurin og fólkaflokkurin hava sligið fast, at samarbeiðsgrundarlagið ikki er til longur.

Tað er ikki so, sum tað er sagt av summum tingmonnum her, at hetta samarbeiði er slitnað, og at lögtingið móguliga verður uppløyst, bert av teirri orsök, at samgonguflokkarnir ikki kunnu semjast um eina ferðarætlan. Málið er meira principielt enn so. Hetta er ein spurningur um alment initiativ ella ikki. Ein spurningur um almenna lutteku í vinnulívinum ella ikki.

Tað eru nú mong á síðani, at tey privata fólgin her á landi sleptu so gott sum allari millumlandasigling við ferðafólki uppá fjall, og lá hendan vinna á láni, til tað almenna í 1975 tók stig á hesum øki, við at fara undir sigling millum Føroyar, Island og Noreg við Smyrli.

Síðani er siglingin út-

bygd tær ferðir. Fyrst við eini rutu uppá Skotland og nú eisini við eini rutu uppá Danmark. Úrslitið av siglingini er, at vit mugu eitt stig, at her er talan um eina vinnu, sum veruliga er í menning. Og hetta hevur eggjað monnum til at taka enn eitt stig. Nevniliga at mæla til sigling um veturin eisini.

Her er talan um eina vinnu, sum kann útvega arbeiði til nógv fólk, ið kann útvega pening til landið, sum kann gera tað móguligt hjá fólki at ferðast sjóvegis millum lond alt árið á føroyskum kjøli, ið kann skapa stórra og betri móguleikar fyri útflutningi av t.d. fiskum ísáðum fiskaflokkum og øðrum fiskuúrdráttum, og hetta kann bæði geva hægri soluprís til fiskimenn, skip og virkir og eisini bróta tað verandi fiskasolomonopolíð.

Javnaðarflokkurin er hart móti, at tað almenna skal sita hendur í favn, meðan útlendskar kapitalinntressur flyta okkara sjófólk av landinum í sigling hjá teimum, orsakað av, at ov lítið initiativ er á hesum øki her heima í Føroyum. Tí er javnaðarflokkurin fyri

almennum initiativi. Tí er javnaðarflokkurin fyri almennari lutteku í millumlandasiglingini.

Harra formaður! Mær rennur í huga ordini, sum ein fyrrverandi lögmaður segði, tá hitt sokallaða sjálvstýrislandsstýrið varð skipað. Hann segði, at tað var ein søguligur dagur. Ein søguligur hending. Men eitt orðatak sigur, at søgan endurtekur seg, og eg haldi, at tað av sonnum kann sigast, at orðloysingarsøgan hjá fólkaflokkinum endurtekur seg.

Eg hugsi um 1946, tá teir skuldu taka landið. Tá ástóð stungu teir halan millum beinini. Ella lat okkum taka lögtingsvalið í 1950, tá teir ágiteradu við at reda sambandsmenn úr øllum álitisessum her á landi, og tá teir so nakrar vikur seinni faldu ein sambandsmann til lögmann og fleiri aðrar sambandsmenn í ymisk onnur álitisstørv. Og bæði undan og eftir at sokallaða sjálvstýrislandsstýrið varð skipað, tosaðu og skrivaðu fólkaflokkamenn um yvirtøkur og broytingar í heima-stýrislóginu, men sjálvir syrgdu teir fyri, at alt

hetta bráðnaði sum dagg fyrir sól.

Fólkafloksins vingluta stóðu í spurninginum um keyp av skipum og um millumlandasigling, vil eg ikki draga fram her, tá hesi domini eru so fesk, at tey standa øllum frísk í minni.

Undir orðaskiftinum her á dag, segði formaður sambandsfloksins Pauli Ellefsen, at javnaðarflokkurin, sambandsflokkurin og sjálvstýrisflokkurin í nógv ár róku ein sunnan og skilagóðan politikk her á landi. Hetta er púra rætt. Men hví greiddi Pauli Ellefsen ikki frá, hvussu sunnur og skilagóður tann politikkurin var, sum sambandsflokkurin rak í fímtíðrunum saman við fólkaflokkinum. Var tað sunt og skilagott, at øll havna- og vegagerð lá á láni. Var tað sunt og skilagott og vit nærum onga sosiallógávu høvdu os. fr.

Orsøkin til, at vit róku ein sunnan og skilagóðan politikk frá 1959 til 1963 og frá 1967 til 1975, í mun til politikkinn í skeiðinum frá 1950 til 58, var ikki tann at sambandsflokkurin var við, men at javnaðarflokkurin hevði Framhald á síðu 16

Tað almenna skal ikki sita hendur í favn

Sat á tingi í fyra tímar

Fyra tímar var tann tíðin Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður sat á tingi í hesi tingsetuni. Vilhelm Johannesen, sum fekk næstflestar atkvøður í Norðoyar valdømi við seinasta lögtingsval, tók sæti á tingi seinasta mánadag undir viðgerðini av uppskotinum um at tingið skuldi uppløysa seg sjálvt. Tað var Poul Jacob Olsen, lögtingsmaður fyri Norðoyggjar, sum beyð um farloyvi henda dagin. Hann var burturstaddur í ørinum. Vilhelm sat sum tingmaður frá kl. 15 til kl. 19.

Óli í Áarstovu

Fyri at sleppa undan arbeiðsloysi á Strandferðsluni skjóti eg upp, at manningin á Smyrli siglir um summarið og eru lögtingsmenn um veturin.

Fólkafloksmenn halda at vit kundu spart nógv pengar um vit bert læntu starvsfólkunum hjá Strandferðsluni summarmánaðarnar, men eg kann upplýsa at hetta er eisini galdangi fyri lögtingsmannalønir

Tað eru túsundatala sleg av upplýsingar-evnum, at fáa í handinum. Lögtingsmenn hava eftir øllum at døma ikki brúk fyri hesum. Teir uppløysa jú seg sjálvar.

Gott at Atli og Dánjal Pauli sluppu í grind áðrenn landsstýrið skræðnaði!

Gott handalag

Aftaná at lögtingið einmælt avgjærdi at uppløysa seg sjálvt týsdagin 23. september hevur lögmaður lýst at lögtingsval verður leygardagin 8. november.

Bert tvey ár eru líðin síðan vit høvdu lögtingsval og fyrstu ferð í søgu síðan heimastýrislóginu er lögtingsval í úrtíð.

Tað er ikki at taka seg aftur í, at hesin endabresturin í samvinnuni millum Javnaðarflokkinn, Tjóðveldisflokkinn og Fólkaflokkinn má kennast sum ein ásan- an av, at tað samarbeiði,

ið varð fingið aftaná lögtingsvalið 1974 nú er komið á enda. At vit — Javnaðarflokkurin — aftur standa í somu støðu sum í 1974, at skula velja hvarja leið vit eiga at ganga í politiska samarbeiðinum. Hesi farnu 6 árinu hava verið hendingar í Føroyum. Tað eru gjørdar samtyktir á tingi sum hava borið við sær nýggjar móguleikar á mongum økjum og í summum førum hevur tað eftir politiskum veg reiðiliga eydnast at rúmka og víkka um móguleikarnar hjá

mongum at fáa eina betri tilveru í Føroyum. Tey mongu úrslitini siggjast sjáldsamt ikki eftir einum degi, men við uppbyggingini av samfelagnum er komið væl longri enn vit vóru komnir frammanundan — og framvegis hevur eydnast at halda vinnuhjólina gangandi, soleiðis at arbeiði hevur verið fyri at siga allar hendur, hetta sum er ein hin størsti samfelagstrupuleikin í øllum londum kring okkum.

Og bara hetta ber týðuligt boð um, at vit hava havt eitt stýri, sum

Jákup Lindenskov, lögtings- og fólkatingsmaður skrivar:

hevur havt gott handalag til at stjórna landinum.